

Leányvári Újság

Leinwarer Zeitung

XIV. évf. 2. szám • 2020. július

Annie Johnson Flint: Isten nem ígért

Isten nem ígért mindig-kék eget,
mindig-virágos, víg ösvényeket.
Ború nélkül derűt,
árnyék nélkül fényt,
és fájdalom nélkül
békét nem ígért.

De ígért erőt minden új naphoz,
munkádhoz nyugalmat,
világosságot utadhoz,
bajban is kegyelmet
és segítő kezet,
mindig veled érző
örök szeretetet.

29 ezer lépés (19 km),

Leányvár Péliföldszentkereszt 2020.06.27.

Már ez második alkalom, hogy a Hivatásörző Ház betegei és dolgozói is csatlakoznak, a leányvári Szent Erzsébet plébánia szervezésében a nyári gyalogos zarándoklathoz. Így nem csak a szentmiséken, hanem itt is lehetőség van találkozásra.

Magam már 2012 óta részt veszek gyalogos zarándoklaton és nagyon szeretem ezt a műfajt, mert emberközelebb, lelassítja a bennünk lévő rohanást, közelebb kerülhetünk az Istenhez és a másik emberhez. A gyaloglás közben egymás mellé sodródunk és beszélgethetünk, közösen imádkozunk ami közelebb visz egymáshoz, de lehetünk magunkban is végiggondolhatjuk az elmúlt hónapok történéseit. Új elhatározásra juthatunk és újratervezhetjük, ami nem jól működik bennünk.

A leányvári Hivatásörző Ház is már több éve szervez tavasszal és ősszel gyalogos zarándoklatot, amin a betegek is szívesen részt vesznek. Minden alkalommal felkérjük Antal atyát, hogy vezesse zarándoklatunkat, amit mindig szívesen elvállal. A mostani gyalogos zarándoklat is Antal atya vezetésével zajlott, ami testi-lelki épülésünkre szolgált. Az út elején emlékeztünk azokra a társainkra, akik tavaly még részt vettek, de most már nem lehetnek velünk. Az elmélkedések és a rózsafüzér segítettek lelkünkben elmélyülni az út során. A nap-sütés és a sár nehézsége figyelmeztettek arra, hogy az életutunk során is sok akadályon kell keresztülmenni, hogy célhoz érjünk.

Az elmélkedések közül kiemelném, azt a gondolatot, hogy az életünk útja a hegyre fel, majd onnan lefelé vezet. Sokunk már megtette a felfelé utat, fent voltunk már a hegy csúcsán, elértük már amit elérhetünk az életben, nincsenek már nagy tervek. Át kell adni a helyünket a következő nemzedéknek. Ez egy kis szomorúsággal tölt el, de most az útra kell figyelni, mert lefelé sem könnyű feladat a menetelés. Vigaszt és reményt abban találunk, hogy az út végén a Mennyei atya ölelő karjai várnak.

Nagy öröm volt megérkezni Péliföldszentkeresztre, hála a Gondviselésnek, mindenki célba jutott és nem történt semmi baj.

A templomban imádkoztunk, majd kaptunk Antal atyától egy „Szent Corona segits” feliratú gyertyát, mely elkísért bennünket az hazaúton. ¹ Megtekintettük még a templomban a Szent Kereszt ereklyét is.²

A záró áldás után hazatértünk, azzal a reménnyel, hogy jövőre újra találkozhatunk Péliföldszentkereszten.

Hidász Zoltán

1 (Szent Corona minden járványos betegség elleni küzdelem védőszentje, nem csak a koronavírusé. A latin corona szó magyarul füzért, koszorút, koronát jelent. „Mint sok más szent, Szent Corona is a remény forrása lehet ezekben a nehéz időkben”)

2 (Krisztus kereszttjét 350 körül találták meg, darabjait a világ minden tájára szétküldték, így került hazánkba is. A szentkereszti ereklye hitelességét 1735-ben igazolta XIV. Benedek pápa).

Kedves Leányváriak!

Magyarországon a COVID-19 koronavírus járvány megjelenését követően, 2020. március 11-én hirdette ki a kormány a veszélyhelyzetet, melynek feloldásáig eltelt időszak próbatétel volt mindnyájunknak. Leányvár Község polgármestereként ezúton is szeretném megköszönni a lakosság fegyelmezett, szabálykövető magatartását, továbbá köszönöm a helyi intézmények vezetőinek és munkatársainak, az egészségügyi- és szociális ellátórendszer tagjainak, a Hivatal munkatársainak, valamint az önkéntes segítők munkáját, összefogását, helytállását.

A Hivatali munka a veszélyhelyzet idején sem állt le, a munkahelyi jelenlét minimalizálása mellett, a hivatal dolgozói számára biztosítottuk az otthoni munkavégzés lehetőségét, az ügyfelek számára pedig szükség szerint a telefonos vagy elektronikus, halasztást nem tűrő ügyekben a személyes kapcsolatfelvételt. Feladataink a veszélyhelyzet ideje alatt a 65 év felettiekről való gondoskodással is bővült, melyet egy igazán jól működő rendszer kialakításával tudtunk biztosítani azoknak, akik igényelték a segítségünket. Elkezdtük szervezni az „Egészség Napot”, viszont a vészhelyzetre való tekintettel sajnos ez egyelőre még várat magára.

A veszélyhelyzet ideje alatt megvalósult több olyan kisebb helyi „projekt” melynek eredménye a falu lakosainak már most látványos, hiszen felújításokról van szó. Sor került a Farkas János Művelődési Ház földszinti belső termeinek festésére, a Tájházunk külső omladozó homlokzatának felújítására, valamint a sportpályán lévő játszótér teljes körbekerítése is befejeződött, amit így ma már a gyermeküket biztonságba tudva tudnak használni a családok. Ami még egyelőre nem látványos, ugyanakkor munka van benne és bízunk abban, hogy annak eredménye hamarosan a falu lakosai számára is érezhető lesz, az két nemrég benyújtott pályázat. Önkormányzatunk a Magyar Falu Program keretében „Közterület karbantartását szolgáló eszközbeszerzésére” nyújtott be pályázatot, melynek sikeres elbírálása esetén lehetőségünk nyílik egy a falu karbantartását szolgáló traktor és annak tartozékai (pl.: rézsűvágó, hótolólapát), valamint egyéb eszközök beszerzésére. Pályázatot nyújtottunk be ugyanennek a Programnak a keretein belül az „Óvodai játszóudvar és közterületi játszótér fejlesztésére” című alprogramra is. A pályázat pozitív elbírálása esetén, a kisgyermekes szülők öröme, a temetővel szemközti egykori játszóteret szeretnénk újra élettel megtölteni. Az ehhez szükséges játékokra pályáztunk, melyet természetesen a későbbiekben tovább szeretnénk bővíthető.

Szintén az elmúlt időszakban került sor a korábbi „Faház Söröző” épületének és az ehhez tartozó ingatlan önkormányzat általi megvételére. Az épület mindenképpen felújításra szorul, de ezt követően helyszínéül szolgálhat klubszerveződéseknek, közösségépítő programoknak, helyi rendezvényeknek, stb. Az épület mögötti terület egy részének körbekerítését már elkezdtük, ahol a minden évben pályázat útján elnyert szociális célú tűzifát fogjuk tárolni, feldolgozni és reményeink szerint a megpályázott traktort is itt fogjuk pihenő idejében tárolni.

Még májusban a Közlekedéstudományi Intézet Nonprofit Kft. a jelenleg egyeztetési folyamatban lévő 2020/2021. évi vasúti és autóbusz menetrend kapcsán kereste meg Önkormányzatunkat. A lakossági észrevételeket csokorba gyűjtve megküldtük a szakértői háttérintézménynek bízva abban, hogy sikerül a közösségi közlekedés feltételeit közelebb hozni a helyi lakosság igényeihez.

Június közepén a lakosság részéről felmerült igényére reagálva az Önkormányzat megszervezte az elektronikai hulladékgyűjtést. A korábbi évek tapasztalatai alapján idén csak a helyi lakosok adhatták le az Önkormányzat udvarán a használaton kívüli, tönkrement elektronikai eszközöket, de így is tetemes mennyiség gyűlt össze. Sajnos ez alkalommal is sikerült az elszállítás során olyan eszközt találunk, melytől gazdája rendeltetésszerű használati tartalmával együtt vált meg, így például fritőz olaj fürdőt idén is tudtunk biztosítani „meglepetésként” a szállítást végző szolgáltató embereinek.

A veszélyhelyzet 2020. június 18-án feloldásra került, ugyanakkor továbbra is óvatosaknak kell maradnunk, hiszen a járványnak nincs vége, a fertőzés még szigetszerűen felütheti a fejét. A 6 év alatti gyermekek kivételével továbbra is köteles mindenki maszkot viselni (vagy a száját és az orrot eltakaró sálát, kendőt használni) a tömegközlekedési eszközökön, valamint az üzletben történő vásárlás során.

A Falut érintő változásokról folyamatosan igyekszünk tájékoztatni a lakosságot.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket!

Üdvözlettel:

Fári Csaba

polgármester

ÖNKORMÁNYZATI BESZÁMOLÓ A KORONAVÍRUS JÁRVÁNY IDEJÉN BIZTOSÍTOTT SEGÍTSÉGNYÚJTÁS-RÓL

Leányvár Község Önkormányzata a koronavírus járvány által veszélyeztetett időszakban a távol élő családunk, vagy más közösség által nem segített támogatásra szoruló 65 év feletti korosztálynak, krónikus betegséggel élő helyi lakosoknak, valamint a fogyatékos személyeknek és azok családjainak igény esetén segítséget nyújtott az alapvető élelmiszerek beszerzésében, gyógyszerellátottság biztosításában, postai- és egyéb halaszthatatlannak minősülő ügyintézésben. A segítségre vonatkozó igényt az érintett, de akár a távol élő családtag, ismerős is jelezhetette az önkormányzat részére telefonon, vagy az önkormányzat web- és közösségi oldalán elektronikus formában közzétett, a Boszi ABC-ben pedig nyomtatott formában kihelyezett űrlap kitöltésével, melyet az önkormányzat postálójába lehetett bedobni, vagy a polgarmester@leanyvar.hu email címre megküldeni.

A segítségkérés lehetőségének részleteiről a tájékoztatást nyomtatott formában is eljuttattuk a 65 év feletti helyi lakosoknak a Cseresznyefa Óvoda munkatársai közreműködésével. Sajnos a vírus által szintén a veszélyeztetett körbe tartozó krónikus betegséggel vagy fogyatékkal élő leányvári lakosokról adatbázissal önkormányzatunk nem rendelkezik (*erről adatot más szervek nem adhatnak ki, így csak az érintett „saját bevallása/nyilatkozata” alapján szerezhetünk róluk tudomást*), így részükre közvetlen megkeresés útján nem tudtuk a segítséget felajánlani. Különböző fórumokon, csatornákon felkértük így a lakosságot, hogy jelezzék az önkormányzat részére amennyiben környezetükben valamilyen fogyatékos és/vagy krónikus beteg személyről van tudomásuk, vagy ösztönözzék ezeket a személyeket arra, hogy vegyék fel az önkormányzattal a kapcsolatot.

Az Emberi Erőforrások Minisztériuma (EMMI) által „az új koronavírus-járvány időszakában az otthonukban élő fogyatékos személyek és családjaik támogatására” készített intézkedési terv értelmében minden önkormányzat kötelező feladata volt, hogy felmérést készítsen a saját településen élő fogyatékos személyekről (*beszéd-, értelmi-, pszichoszociális-, látás-, hallás-, mozgásszervi fogyatékos, autista vagy halmozottan fogyatékos*), akiket a fertőződöttség szintén magas kockázattal, súlyos következménnyel érinthet. Esetükben

előállhatott volna olyan helyzet – például az ellátásukat, gondozásukat biztosító családtag megbetegedése esetén – amikor a külső, szakértői segítség nélkülözhetetlen. A felmérésre tehát azért is volt szükség, hogy pontosabb képet kapjunk arról, hogy kik azok, akik a veszélyhelyzet időszakában segítségre szorulnak, potenciálisan segítségre szorulhatnak, továbbá biztosítani tudjuk a teljes lakosság vonatkozásában az információkhoz és közszolgáltatásokhoz való egyenlő esélyű hozzáférést. Egy sikeres felmérés által egy aktuális képet mutató adatbázist is sikerült volna készítenünk azokról a helyi lakosokról, családokról, akik a veszélyhelyzettől függetlenül nagyobb odafigyelést igényelnek részünkről, kiváltképp azért, mert habár a fogyatékos emberek a társadalom egyenlő méltóságú, egyenrangú tagjai, a mindenkit megillető jogokkal és lehetőségekkel csak jelentős nehézségek árán vagy egyáltalán nem képesek élni. Sajnos a felmérés ez alkalommal sikertelen volt.

Az önkormányzati segítségét a veszélyhelyzet ideje alatt bevásárlás, postai ügyintézés és gyógyszerkiváltás kapcsán összesen 11 helyi lakos igényelte. Részükre az önkormányzat külön tájékoztatást biztosított az „ellátások” igénybe vételének menetéről, ami visszatekintve egy jól kidolgozott rendszernek bizonyult. Minden héten két alkalommal, házhozszállítással juttattuk el a segítség kérőknek a bevásárolni kívánt termékeket. Keddenként 14 és 16 óra között szállítottunk, pénteken 10 és 12 óra között. A keddi szállításra vonatkozó bevásárló lista felvétele céljából vasárnap 16 és 18 óra között kerestük telefonon az „ügyfelet”, a pénteki szállításra vonatkozó bevásárló lista felvétele céljából, kedden 16 és 18 óra között. A leadott rendeltést a leányvári boltból szereztük be. Pénzt ügyféltől előre soha nem fogadtunk el, mindig a blokk került kifizetésre. A szállítónál minden alkalommal volt egy másolati példány a bevásárló listáról és a blokkról, ezen kellett az ügyfélnek és a szállítónak is az aláírásával igazolnia, hogy a blokkon szereplő termékek átvételre kerültek, a blokkon szereplő összeg pedig kifizetésre. Kifizetések tekintetében az egyéb szolgáltatások során is az előbbiek szerint jártunk el.

A héten egy alkalommal, házhozszállítással juttattuk el az ügyfelek részére a gyógyszereiket. A háttérunka, hogy az ügyfélhez eljuttassuk az e-recept formájában leadott gyógyszerrendeléseket és biztosítsuk a sokszor már kifogyott gyógyszerkészletet, nem mindig ment pikk-pakk. Elsőnek telefonon egyeztettünk a patikával, ha nem volt a szükséges gyógyszer, több patikát kerestünk fel, vagy egyeztettünk az ügyféllel a helyettes gyógyszer kapcsán. Nem egyszer az ügyfél orvosával is konzultáltunk annak érdekében, hogy a gyógyszerellátottság biztosítva legyen.

Postai ügyintézés tekintetében kizárólag a halaszthatatlan befizetésekben való közreműködést szerettük volna vállalni, de természetesen nem utasítottuk el egyetlen kérést sem.

Fontosnak tartottuk, hogy az ügyfelek figyelmét felhívjuk arra is, hogy csak a részükre név szerint közölt önkormányzati munkatársaknak adjanak át pénzt, miután azok személyigazolványukkal hitelt érdemlően igazolták magukat.

Az önkormányzati „segítség nyújtás” megvalósításában név szerint Fári Csaba, Kurucz Zsófia, Mezei Ferenc, Schiszler Anikó, Feketéné Pándi Ildikó és Witz-enleiterré Huttera Erzsébet vett részt.

Fontos kiemelni, hogy az ügyfeleknek az előzőekben felsorolt szolgáltatásokon túl talán a legnagyobb segítséget abban tudtuk nyújtani, hogy meghallgattuk őket, lelki támaszt biztosítottunk.

TÁJÉKOZTATÁS LAKCÍMEK FELÜLVIZSGÁLATÁRÓL

Tisztelt Lakosság!

Tájékoztatom Önöket, hogy hivatalunkban folyamatban van a Központi Címregiszter (továbbiakban: KCR) rendszerben a lakcímek felülvizsgálata!

A KCR egy egységes, közhiteles, az ország valamennyi címét lefedő cím-adatbázis, melynek létrehozásról a központi címregiszterről és a címkezelésről szóló 345/2014. (XII.23.) Korm. rendelet határozott azzal a céllal, hogy a különböző nyilvántartásokban párhuzamosan nyilvántartott lakcím adatokat egyetlen nyilvántartásba egyesítse. A nyilvántartás naprakészen tartásáról a jegyző gondoskodik a címek felülvizsgálatával, melynek eredményeként sor kerülhet új címek képzésére, szükség szerint módosítására vagy törlésére. Amennyiben a lakcím hibás és az újra házszámzás elkerülhetetlen, a lakcímváltozásról az érintett ingatlanok tulajdonosait és birtokosait a hivatal tájékoztatja. A lakcímkártya cseréje ebben az esetben hivatalból történik, az eljárás díjmentes és a járási ügysegéd közreműködésével az érintetteknek nem szükséges az okmányirodába befáradnia, helyben az önkormányzat épületében intézhető az új okmány átvétele és a régi leadása. Az érintett lakosok részére külön tájékoztató levelet küldünk.

Felhívom az érintettek figyelmét, hogy a lakcímváltozásról tájékoztatniuk kell az érintett szerveket (pl. közmű szolgáltatók, pénzintézetek, háziorvos, munkahely, oktatási intézmények stb.).

Tájékoztatom továbbá Önöket, hogy amennyiben a címváltozással a vállalkozás székhelyének (telephelyének) címe is megváltozik, a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény 53. § (1) bekezdése alapján a változást illeték és közzétételi költségterítés megfizetése nélkül lehet bejelenteni a cégbíróságnak, ha a változás állami vagy önkormányzati döntés alapján a cég székhelyének (telephelyének, fióktelepének) más megye illetékességi területéhez való csatolására vagy a cégjegyzékbe bejegyzett helységnév, utcanév, illetve házszám változására vonatkozik. A cég a változást annak bekövetkezését követő 180 napon belül köteles bejelenteni a cégbíróságnak.

Kérjük az ingatlantulajdonosok megértését és együttműködését a fentiekkel kapcsolatban!

HIVATALI ÜGYFÉLFOGADÁSI REND A NYÁRI IDŐSZAKBAN

Tájékoztatom a Tisztelt Lakosságot, hogy a Hivatal nyári ügyfélfogadása 2020. június 15-től az alábbiak szerint alakul:

Hétfő: 8:00 – 16:30

Kedd: nincs ügyfélfogadás

Szerda: 6:00 – 14:00

Csütörtök: nincs ügyfélfogadás

Péntek: 8:00 – 12:00

Pénztár nyitva tartása: hétfő 8:00-16.30

Fontos ügyben, **időpont-egyeztetést követően**, természetesen lehetőség van a fentiektől eltérő ügyfélfogadásra.

Időpont-egyeztetés az alábbi telefonszámokon lehetséges:

06 33 509 930, 06 30 698 1455

Baumstark Tiborné sk.

jegyző

Rendhagyó módon, digitális munkarendben fejeződött be a tanév az oktatási intézményekben

Senkinek nem árulok el újdonságot azzal, ha azt mondom, 2020 elején feje tetejére állt az egész világ a koronavírus terjedése és az ezt megfékezni kívánó korlátozó intézkedések miatt.

A hullám minket, magyarokat márciusban ért el, amikor először „csak” látogatási tilalom lépett érvénybe a kórházakban, idős otthonokban, szociális intézményekben. Aztán egyik napról a másikra bezárták a mozikat, színházakat, múzeumokat, és egyáltalán semmilyen tömegeseményt nem lehetett tartani. Ezekben a napokban néhányan már mondogatták: „Az iskolák lesznek a következők, figyeljétek meg!”

Én csak legyintettem, hogy ez biztos nem fog bekövetkezni, hiszen hasonló intézkedésre még nem volt példa. De végül erre sem kellett sokat várni. Két nappal később, március 13-án késő este bejelentette a kormányfő, hogy hétfőtől semmilyen oktatási, nevelési intézmény nem látogatható! Ez a hír valószínűleg mindenkit valódi sokként ért: pedagógusokat, diákokat és szülőket egyaránt. Mindenki ezernyi kérdés vetődhetett fel másodpercek alatt: Mi lesz most a gyerekekkel? Mi lesz a sulival? Mi lesz a munkával? Lesz érettségi? Lesznek ballagások? Meddig fog ez tartani? Meg fogunk bukni? Egész nyáron iskolába fogunk járni? Vajon meg kell-e ismételni a tanévet?

Nem tagadom, mi is csak fogtuk a fejünket, szóhoz sem jutottunk. Hiszen délután úgy köszöntünk el egymástól az iskolában, hogy hétfőn találkozunk és jövő héten mindent a megszokott rendben folytatunk. A bejelentéssel világossá vált, hogy valami egészen új dolog veszi kezdetét egyik pillanatról a másikra. Másnap reggelre több tízezer (!) tagot számláló Facebook-csoportok jöttek létre szülők, pedagógusok, informatikusok részvételével, melyek a digitális munkarendre történő átállást igyekeztek segíteni.

Nem tudtuk pontosan, mire számíthatunk, a hétvége alatt azonban már terveztük, hogyan oldhatnánk meg a tanítást hétfőtől. Az igazgatónő és az iskolavezetés március 16-án – a higiénés előírásokat betartva – értekezletet hívott össze a kialakult helyzet miatt. Megtudtuk, hogy az információáramlás kötelező felülete a Kréta lesz. (A Kréta egy hivatalos iskolai rendszer, elektronikus napló, ami ettől a tanévtől felváltotta a hagyományos papíralapú naplókat a mi iskolánkban is.)

Az igazgatónő a pedagógusok módszertani szabadságát emelte ki és felmérte, ki milyen digitális felületen képzelel el a Krétán kívül a tanítás-tanulás folyamatát. Megosztottuk egymással ötleteinket. Szerencsésnek mondható, hogy az ismeretek jelentős részét tanulóink már elsajátították március közepére. A helyzet azonban korántsem volt egyszerű. A legnagyobb nehézséget az igazgatónő szerint az értékelés fogja majd jelenteni, amennyiben a veszélyhelyzet és a digitális munkarend a tanév végéig fennáll – hangzott el a megbeszélésen.

Március végére, április elejére már kezdett világossá válni, hogy itt nem egy-két hétről vagy a tavaszi szünetig tartó időszakról lesz szó, hanem minden bizonnyal így fejezzük be a tanévet. Újabb ezernyi kérdés merült fel, melyekre a mindennapokban együtt, egymást segítve igyekeztünk megoldást találni. Az elmúlt időszakra elmondható, hogy itt most mindenki sokat tanult: gyerekek, szülők, pedagógusok egyaránt. Mára olyan fogalmak váltak a mindennapi kommunikációnk részévé, mint a Google Classroom, a Hangouts, a Zoom, a Redmenta, a Google Meets, a Learningapps, a Wordwall, stb. Ezekről addig talán még csak hallani sem hallottunk, mégis rögtön használnunk kellett őket. Nagyfokú alkalmazkodásra és türelemre volt szüksége minden résztvevőnek, hogy ez a digitális munkarend a lehetőségekhez képest sikeres lehessen.

Országosan és iskolánkra is jellemző volt a megosztottság a diákok motiváltságát illetően: egy részük érdeklődve vetette bele magát az otthoni tanulásba, kíváncsiak voltak, miféle izgalmakat, lehetőségeket tartogat számukra ez a szokatlan szituáció. Akadtak olyan diákok is, akik nehezen mozogtak ebben az új, digitális iskolai környezetben. Nehéz volt megértetni a gyerekekkel, hogy ugyanúgy minden nap tanulni kell, mint az iskolában, hiszen a tanév nem ért véget márciusban! A feladatok elvégzésére szánt határidőket ugyan igyekeztünk rugalmasan kezelni, így az egyéni időbeosztásra is volt lehetőség, de a rendszeresség nem maradhatott el. A

kezdetekben tapasztalható izgatottság, lelkesedés idővel sokaknál csökkent. Nem gondolom, hogy ez a helyzet ennél tovább fenntartható lett volna. Tanév végére belefáradtak mind a gyerekek, mind a szülők és – valljuk be őszintén – mi, tanárok is. Rengeteg plusz feladatot jelentett ugyanis a napi kapcsolattartás, a kiadott feladatok alapos javítása és visszaküldése, minden tanuló haladásának nyomon követése személyes találkozás nélkül.

Bár igyekeztünk a tanulói csoportok számára legoptimálisabb oktatási módokat megtalálni, nem voltunk egészen nyugodtak. Aggódtunk, mekkorára fog nyílni az olló a szorgalmas, jó képességű, támogató családi háttérrel rendelkező diákok és azok között, akik eddig is le voltak maradva, akikkel otthon nem tudnak tanulni, vagy akik nem ismerik ki magukat a különböző informatikai területeken és online platformokon, esetleg megfelelő eszközeik sincsenek. Ezek a kérdések természetesen globálisan érvényesek a teljes oktatásra, minden magyar gyerekre, nem csak a leányvári családokra. Épp ezek a gondolatok, kérdések okozták a legnagyobb fejtörést abban a tekintetben, hogyan alakítsuk ki a tanítást a hátralévő hetekre.

Minden iskola a maga arculatára alakította ki azt a rendszert, amin keresztül a tananyag közvetítése és számonkérése zajlott. Ezt tettük mi is.

- A tankönyvek és munkafüzetek feladatai voltak az irányadók, hiszen azok minden gyermek számára ismertek, teljesíthetőek és elérhetőek voltak.
- Több csatornát használtunk a kommunikációra a kötelező Krétán kívül.
- Tartottunk online órákat.
- Színesítettük a tananyagot a digitális világ adta lehetőségekkel: videókkal, online gyakorló feladatokkal, Power Pointban készített diákkal.
- Folyamatosan konzultáltunk a szülőkkel, igyekeztünk a tanulóinknak többoldalú segítséget nyújtani.

Különböző internetes csoportokban számtalan pedagógus tette közzé saját készítésű videóit, szemléltető anyagait, kreatív online gyakorló feladatait, ezáltal segítve a kollégákat és a szülőket, hiszen ezeket felhasználtuk a tanítás és gyakorlás során.

Az elmúlt hónapokban óriási teher hárult a szülőkre is, hiszen szükség volt arra, hogy az eddiginél nagyobb mértékben segítsék gyermekeiket a tanulásban. Szorosabb együttműködés alakult ki a szülő-pedagógus-gyermek háromszögben, mint eddig.

Bízom benne, hogy ez az együttműködés azon pozitív hozadékok egyike, amit ez a rendkívüli időszak eredményezett, és amit majd továbbvihetünk a jövőben. Mert hiszem, hogy vannak pozitívumok is mind az oktatásra nézve, mind más téren. Sok szempontból nehéz volt, de annyi mindent tanultunk meg mindannyian (együttműködést, empátiát, felelősségtudatot, önállóságot, kompromisszumot, segítő szándékot és rengeteg informatikai ismeretet), aminek még hasznát vehetjük a későbbiekben.

A tanév nagy része azonban a megszokott rendben és módon zajlott. Nem szeretnénk megelégedezni a lebonyolított versenyekről sem, hiszen diákjaink szép eredményeket értek el:

- **Zrínyi matematika verseny:** Pédl Dániel (3. osztály) a megyei fordulóban 7. helyen végzett.
- A solymári PEMŰ által első alkalommal megrendezett **pályaválasztási versenyen** 8. osztályos tanulóink vettek részt osztályfőnökük kíséretében, melyet meg is nyertek.
- **Levelezős olvasóversenyen** részt vett az 5. és 6. osztályból két csapat: Nagy Csenge, Nagy Sarolta, Balázs Dóra, Tóth Boglárka, Dósa Lili, Gál Gabriella, Vas-Vincze Lora.

- **Bolyai anyanyelvi verseny** megyei fordulóján Balázs Dóra, Nagy Csenge, Nagy Sarolta és Sztanek Zsófia vettek részt, 12. helyezettek lettek. Felkészítő pedagógusuk Gulyásné Hargitai Helga volt.
- **Megyei német verseny:** mind az 5. osztályosok (Balázs Dóra és Nagy Sarolta), mind a 6. osztályosok (Vad Máté és Gálicz Dávid) az 1. helyen végeztek. Felkészítőik: Leányvári Gabriella és Nagyné Engler Zsuzsa.
- **Országos történelem verseny (írásbeli forduló):** Balázs Attila, Gál Gabriella, Vad Máté és Vas-Vincze Lora csapata a 4. helyen végzett. Felkészítő tanáruk Csernyák Attiláné.
- **4 fordulós angol nyelvi levelezős versenyen** – szintén Csernyák Attiláné, Zsuzsa néni felkészítésével – Balázs Dóra, Nagy Csenge és Nagy Sarolta 5. osztályos tanulók az 1. helyen végeztek.
- **4 fordulós német nyelvi levelezős versenyen** a 3. osztályos tanulók vettek részt: Cholnoky Rebeka, Pédl Dániel és Vad Sára Kata csapata a 3. helyen végzett, míg Adamcsik Emese és Madar Vanda párosa (a többiek közül csupán néhány ponttal lemaradva) a 10. lett. Felkészítő tanáruk: Misik Hajnalka.

Néhány gondolat a tanév lezárásáról:

- Május második felétől működik a mindennapos felügyelet az iskolában, június 2. és 15. között felzárkóztató órákat és egyéni konzultációkat tartottunk.
- A jövő évre vonatkozó tankönyvrendelés és a leendő elsősök beiratkozása is megtörtént a tavasz folyamán.
- Június 16-án öt 8. osztályos tanulónk **nemzetközi nyelvvizsgát** (Deutsches Sprachdiplom) tett német nyelvből Csolnokon. Leányvári Gabriella hónapokon át tartó lelkiismeretes felkészítésének és a diákok szorgalmának meg is lett a gyümölcse: a szóbeli vizsgán mindannyian az itt elérhető legmagasabb, B1 szintet érték el. Az összesített eredményre még várni kell. A vizsgázó tanulók név szerint: Balázs Attila, Gigor Norbert, Huszka Evelin, Malomizi-Papp Tündér és Varga Zsófia. Gratulálunk nekik!
- Sok volt a kérdés és a bizonytalanság a ballagással kapcsolatban is. Örömmünkre szolgál, hogy végzős diákjainktól, bár a szokottnál szűkebb körben, de elbúcsúzhattunk. Családias hangulatú, megható, szép ünnepség volt!

Molnár Péter, Vojczek Zsombor, Gigor Norbert, Varga Zsófia, Alekszi Gábor osztályfőnök, Huszka Evelin, Malomvizi-Papp Tündér, Balla Zsombor, Fodor Márton, Balázs Attila

A fotón is látható idézet Reményik Sándor Akarom című verséből való. Az igazgatónő ezzel a verssel búcsúzott el a ballagó diákoktól.

REMÉNYIK SÁNDOR: AKAROM

Akarom: hogy fontos ne legyek magamnak.

A végtelen falban legyek egy téglá,

Lépcső, min felhalad valaki más,

Ekevas, mely mélyen a földbe ás,

Ám a kalász nem az ő érdeme.

Legyek a szél, mely hordja a magot,

De szirmát ki nem bontja a virágnak,

S az emberek, mikor a mezőn járnak,

A virágban hadd gyönyörködjenek.

Legyek a kendő, mely könnyet töröl,

Legyek a csend, mely mindig enyhét ad.

A kéz legyek, mely váltig simogat,

Legyek, s ne tudjam soha, hogy vagyok.

Legyek a fáradt pillákon az álom.

Legyek a délibáb, mely megjelen

És nem kérdi, hogy nézik-e vagy sem,

Legyek a délibáb a rónaságon.

Legyek a vén föld fekete szívéből

Egy nagy sóhajtás fel a magas égis,

Legyek a drót, min üzenet megy végig

És cseréljenek ki, ha elszakadtam.

Sok lélek alatt legyek a tutaj,

Egyszerű, durván összerótt ladik,

Mit tengerbe visznek mély folyók.

Legyek a hegedű, mely végtelenbe sír,

Míg le nem teszi a művész a vonót.

Sok sikert kívánunk mindannyiuknak középiskolás éveikre!

- A nyári szünet idejére, azaz a június 16 – augusztus 29-ig tartó időszakra felmértük tanulóink körében a napközis felügyeletet igénylők számát, melyet váltott ügyeleti rendben biztosítanak pedagógusaink az intézményben, betartva az egészségügyi előírásokat.

Bízunk benne, hogy a 2020 / 2021-es tanévet szeptemberben a szokásos rendben tudjuk majd megkezdeni, természetesen a digitális munkarend tananyagának ismétlésével, magyarázatával kezdve. Legyen szép nyara mindenkinek!

Misik Hajnalka

A Leányvári Cseresznyefa Óvodában tavasszal sem állt meg az élet.....

A Leányvári Cseresznyefa Óvoda március 17- től bezárta kapuit. Elcsendesültek a csoportszobák és üres lett a hinta a mászóka a homokozó, csak a madárdaltól volt hangos a szép játszókert egy jó ideig.

A hosszú kényszerszünet ideje alatt mi mindent is csináltunk ?

A megoldást az összefogásban az egymás segítségével láttuk, ezért mielőtt az óvoda végleg elcsendesült volna, az óvoda dolgozói , óvónők és dajkák együtt „kifordították az óvoda 4 sarkát”.

Az óvoda minden helyiségét kifertőtlenítettük, minden eszközt és tárgyat kimostunk. Majd a munka végétével minden dolgozó , befogadott egy- egy óvodai szobanövényt az otthonába és ezzel elváltak útjaik egy időre. Ennyi szomorú arcot nem láttam rég, mint akkor mikor közöltem, hogy holnaptól nem kell jönni. A lányok könnyes szemmel búcsút vettek egymástól és elindult egy új egy számunka teljesen más világ, mint amit eddig megszoktunk.

Pár nap alatt kialakult a digitális óvoda. Egy zárt facebook csoporton keresztül, minden óvónő minden nap feladatokat, meséket, éneket, kísérleteket stb. ajánlott a gyerekeknek. Ezek az ajánlások senki számára nem jelentettek kötelezettséget. A szülők szívesen vették a gyerekek örültek neki, hogy mindig egy - egy újabb érdekességet küldött az óvónéni. Később nemcsak képeket hanem videókat is küldtünk a gyerekeknek, ahol maga az óvónéni mondott mesét vagy éppen bemutatott háziállatokat vagy még énekelt is hozzá. De volt aki, jógázott volt, aki virágmagokat ültetett a gyerekekkel egy video keretében. A kreativitás minden csínját- bínját ki lehetett próbálni és persze saját magunkat is.

A szülők szívesen küldték vissza a gyerekekről készített fotókat, a megoldott feladatokat video üzenetben kaptuk meg, hogy megtanulták a gyerekek a nekik ajánlott verset, mondókat. Nagyon örült minden óvónéni, mikor jöttek a visszajelzések, hogy mi mindent csináltak otthon a szülők a gyerekekkel. Voltak olyan kreatív anyukák is, akik a víz világnapjára pl. egy komplett akváriumot készítettek a gyermekeikkel ill. különféle feladatokat találtak ki a gyermekük számára, amit megosztottak velünk. A sok dicséret nemcsak a gyerekeket illeti, hanem a szülőket lelkes anyukákat, apukákat, akik segítettek abban, hogy egy kapocsként összekapcsolódjon a gyermek az óvónénivel.

Húsvétkor a húsvéti nyuszi is kereste a gyerekeket az óvodában, de mivel nem találta meg őket, így megkérte az óvónéniket, hogy jutassák el a kis ajándékot a gyerekeknek. Volt, aki bringára pattant volt, aki 4 keréken és persze volt, aki lábbusszal, de az ajándék eljutott a gyerekekhez. Anyák napján egy kis videóval köszöntötték az óvónénik az édesanyákat és nagymamákat.

De volt, videokonferencia értekezlet, ahol mi magunk tudunk egymással beszélni. Érdekes szavak kerültek be a szótárunkba pl.videokonferencia, digitális óvoda, de mindezek nélkül nem lettek volna ilyen színesek a napjaink.

De minden feladat, játék, mozgás, video, kísérlet, mese, vers, minden ajánlás azt jelentette, hogy összetartozunk. Hogy ha baj van, akkor is tudd, hogy mi itt vagyunk és fordulhatsz hozzánk.

Azt gondolom, ebben az időszakban ez egy nagyon fontos feladat volt mindannyiunk számára.

Logopédusunk Horváth Hajnalka online működtette a logopédiát, skype-on keresztül adta le az órákat a gyerekeknek.

Az óvoda dolgozói felajánlották segítségünket a Leányvári Önkormányzatnak , így szórólapokat hordunk ki az időseknek a kialakult helyzet elején, de ha kellett maszkokat varrtunk a falu dolgozóinak (hivatali dolgozók, közmunkások stb.) Dajkáink az óvoda kertjét tartották rendben, gondozták a füvet, bokrokat stb. De volt, hogy éppen az étel kiszállításban segítettek.

A hosszúra nyúlt „szünet„ ideje alatt egy lelkes apuka Ott Csaba, lecsiszolta a játszókert összes kerítéslécét, fapadokat, asztalokat és a lelkes óvónénik csapata pedig újrafestette mindezeket. Ezúton is köszönjük a munkáját, nagyon örültünk a segítségnek.

Az óvoda három kisebb helyiségébe laminált padló került, amit a Pilisparketta ajánlott fel az óvodának így szebbé otthonosabbá tettük a környezetünket, ezúton is köszönjük a támogatást. Köszönjük Polák Róbert munkáját aki a kivitelezésben segített.

Köszönjük Greschné Kovács Piroskának a sok szép virágot, amit felajánlott az óvodának , így megszépült az udvarunk is.

Mire májusra kinyithatott újra az óvoda már minden ragyogott és végre megtöltötte a szép játszókertünket a gyerekekkel, az öröm a móka a kacagás hangja.

Játék☺

Amit oly sokszor hallottunk ez idő alatt **(egy szó volt)** szándékosan kerültem a cikkben, aki kitalálja mi volt az, az jelentkezhetsz az ovoda@leanyvar.hu címen. A helyes megfejtők között egy kisebb ajándékot sorsolunk ki. **A megfejtéshez csak egy szót kell írniuk és elküldeni a megadott e-mail címre, vagy bedobni névvel címmel az óvoda postaládájába.**

Szakmár Krisztina

Óvodavezető

Leányvári Német Önkormányzat
Leányvári Német Nemzetiségi Kulturális Közhasznú Egyesület

Deutsche Selbstverwaltung Leinwar
Ungarndeutscher Kulturverein Leinwar

Az online táncpróba első hallásra nagyon különös ötletnek tűnhet, azonban mégis meghallgató közönségre talált. A koronavírus korlátozásai teljesen új kereteket szabtak az egyesületünk életében, így április 9-én már sor is került az első rendhagyó órára. Mi volt az elképzelés háttere? Hogyan valósult meg? Kik vettek részt? Milyen hatásai voltak? A továbbiakban egy rövid betekintést nyerhetnek a tánc csoport karantén-mindennapjaiba.

A koronavírus kirobbanásakor már törtem a fejemet, hogyan oldhatnánk meg ezt a helyzetet a táncosokkal. Mivel a tánc során közel kerülünk egymáshoz és egymás kezét fogjuk, így elképzelhetetlen a 1,5 méteres távolságtartás, tehát az alapszabály alapján nem lehetett próbákat tartanunk. Több okból is fontosnak gondoltuk, hogy megoldást találjunk: egyrészt nem szeretnénk volna elveszíteni a gyerekekkel a kapcsolatunkat, másrészt ők is nagyon hiányolták a próbákat. Márciusban kezdtünk el egy új koreográfiát, még nagyon sok munkában voltunk benne, melyet nem lehet (és nem is szeretnénk volna) egyik pillanatról a másikra leállítani. Egyik nap két kis tagunkkal véletlen találkoztam az utcán (természetesen tartottuk a távolságot), akik elmesélték, hogy hiányoznak nekik a táncpróbák, ez nagyon megérintett. Még aznap ötleteket gyűjtöttünk a családommal, és rögtön megosztottam elképzelésemet kollégáimmal, Gáspár Lindával és Kerecsényi-Váczi Alexandrával. Nem csak támogattak, hanem több javaslatot is adtak, így tervünket tökéletesíteni tudtuk. Következő lépésként pedig megkérdeztük a gyerekek és szülők véleményét, hogy érdekelné-e őket egy online táncpróba lehetősége. A válasz egyértelműen igen volt. Célunk az volt, hogy amíg nem állhat vissza minden a régi rendbe, a gyerekek továbbra is az életük részének érezzék a néptáncot, a közösséget és minket, oktatókat is, és egy szép napon a következő normális próbánkat onnan folytathassuk, ahol márciusban abbahagytuk.

Ekkor kezdődött el a munka neheze. Tudtuk, hogy lehetetlen a próbákat az eddigi koncepció alapján tartani, ezért innovatív megoldásokra volt szükségünk. Az országban senki sem kezdett előttünk hasonlóba, így nem volt egy minta, amit követni tudtunk volna. Az ötletünk az volt, hogy a kicsik a régi táncokból is kapjanak egy kis kószolót, de egy időben valami újat is kipróbálhassanak. Ebből az okból kifolyólag pár hét alatt nyolc új koreográfiát találtam ki. Ezek a dalok elsősorban német slágerek, amik a sváb bálokon is gyakran elhangzanak. A bemelegítés mindig egy fúvószenekar dalára történik, amiben egy popslágert dolgoznak fel. Egyrészt így a gyerekek számára ismerősen cseng, másrészt rendelkeznek sváb jegyekkel is, így reméljük, hogy a modern fúvószenét közelebb hozhatjuk hozzájuk. Ezután az ismerős polka lépéseket gyakoroljuk a Leányvár Sramli zenéire, így az eddigi tánc tudásukat sem felejtik el. A játékos táncok után, amiket az említett német slágerekre táncolunk, jönnek a gyermek-kedvencek, mint például a Fliegerlied. Ezt az alapkoncepciót színesítettük ki hétről hétre játékos elemekkel: állatkerteset játszottunk, elutaztunk világkörüli túrára, ritmusgyakorlatokat végeztünk... Minden hét tartott a gyerekeknek valami meglepetést, sosem volt két ugyanolyan próba.

Az órát Facebook Live-on keresztül tudták a gyerekek a csoportunkban követni. A technikai háttér kialakításában sokat segített a családom, édesapám készítette a projekt elején felvételeket, melyeket később a német önkormányzat által biztosított profi kamera-állványnak hála már magam is elkészíthettem. Azért, hogy a gyermekek a videót később is megtekinthessék, mindig feltöltöttem a csoportba.

Az első visszajelzések nagyon pozitívak voltak. A szülőket megkértük, hogy készítsenek a próba során a gyerekekről képet, hiszen a Facebook Live egyik hátránya, hogy aki a videót készíti, nem látja a közönségét. Amikor a fotókat megnéztem, éreztem, hogy megérte. Mindannyian kiléptünk a komfortzónánkból, de működött. Hétről hétre kaptam visszajelzéseket a szülőktől, ami mindig megnyugtató, hogy jó úton járunk. Látható

volt, hogy kialakult egy fix csapat, akik rendszeresen csatlakoztak a közvetítésre, de ettől függetlenül mindig akadtak új érdeklődők is a gyerekek közül.

A tanévnek már vége, így ezáltal az online próbáknak is. Hogyan tovább? A rengeteg bonyolult szabály és előírás miatt sajnos idén nem tudunk tánctábort biztosítani a gyerekeknek, ezért arra a megoldásra jutottunk, hogy az eddigi online órák szabadtéren offline kerülnek megrendezésre, mint egy mini tábor. Ez tűnt a legbiztonságosabb opciónak, hiszen a gyerekek itt egyáltalán nem érnek egymáshoz, a távolság könnyen tartható. Ilyen alkalomból többet is terveztünk nyárra, így biztosan mindenki részt tud venni rajta, aki szeretne. A nyár is rendhagyó módon alakul majd, de úgy látszik ez már csak egy ilyen időszak. Az első nagy akadályon úgy érzem sikeresen átlendültünk a gyerekekkel, de a továbbiakban is minden erőnkkel azon leszünk, hogy közösségünket továbbépíthessük. A következő tanévre vonatkozóan pedig reménykedünk benne, hogy folytathatjuk normál keretek között a megszokott órákkal a foglalkozásokat, így ha a fejlemények hasonlóan alakulnak, mint az elmúlt hetekben, már akár szeptemberben sor is kerülhet erre.

Egri Sára

„Megcselekedtük, amit megkövetelt tőlünk a haza!”

Interjú Dr. Szakmár Jánossal, újságunk állandó tudósítójával

Aki rendszeresen forgatja a Leányvári Újságot, egészen biztosan találkozott már dr. Szakmár János névvel. Az ő személye – mondhatjuk – elválaszthatatlan az újságtól. Rendszerint ő írja a nagyobb lélegzetvételű, komoly kutatómunkát igénylő helytörténeti cikkeket, személyes életutakról szóló írásokat. Most én beszélgettem vele, többek között áprilisban betöltött 80. életéve kapcsán.

János bácsi Táton született, úgy meséli, egy egyszerű család napjait élte szüleivel és két fiútestvérével. Édesapja kőműves volt, édesanyja háztartásbeli. Táton járt általános iskolába, a Duna-parton a gyerekek libákat őriztek délutánonként. Miután a szülők elváltak, a fiúkat édesanyjuk egyedül nevelte tovább.

Anyámnak sokat köszönhetek, mindig biztatott a tanulásra. Gyakran mondogatta nekünk: Legyetek jók az emberekhez! A válás után Mogyorósbányán, a szénosztályozó részlegen dolgozott. Nem keresett sokat, örültünk, amikor kenyérre jutott. Anyai nagyapámnak földje és állatai voltak, a gyerekek alaposan megtanultak mindent a szőlőművelésről és az állattartásról. Anyám ezt a tudást nekünk is továbbadta. Megtanított minket a kemény munkára. A vezérelvem a munkában azóta is: Nincs lehetetlen, hiszen mindent emberek alkottak és én se vagyok tehetségtelenebb az átlagnál.

Hogy mennyire nem, azt végzettségei és a különböző vállalatoknál betöltött tisztségei is bizonyítják:

János bácsi az esztergomi I. István Gimnáziumban érettségizett 1958-ban, majd közel tíz évvel később a szombathelyi Tanárképző Főiskola népművelő-könyvtáros szakon szerezte első diplomáját. További tanulmányait is munka mellett, levelező tagozaton folytatta, immár családos emberként: a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen mezőgazdasági külkereskedelmi szakmérnöki diplomát, majd a Marx Károly Közgazdaságtudományi Egyetemen, belkereskedelem szakon egyetemi végzettséget, 1984-ben közgazdasági doktori címet szerzett.

Munkahelyei és tisztségei:

1958-1962: a Magyar Viscosa gyárban (Danubius üzem) csoportvezető

1964-1973: a táti községi könyvtár vezetője

1973: az Esztergom és Vidéke ÁFÉSZ-nál osztályvezető, majd elnökhelyettes

1976-tól a budapesti Hungaronektár szövetkezeti közös vállalat igazgatósági tagja 1982-től igazgatóhelyettese, majd nyugdíjazásáig (1996-ig) a Hungaronektár Rt. elnök vezérigazgatója.

A Hungaronektár Rt. albertfalvai mézüzeme Közép-Európa legnagyobb mézüzeme, dolgozói táborra kb. 600 főt számlált. A cég profiljába tartozott a méhészeti szakképzés, méhészeti eszközök gyártása, mézfelvásárlás. Átlag árbevételek akkoriban 20-22 millió dollár volt évente.

A varsói székhelyű Szláv és Duna-menti Méhészeti Szövetség alelnöke volt 4 évig.

A Méhészeti Világszervezet, az APIMONDIA magyarországi képviselőjeként rendszeresen részt vett az APIMONDIA nevű kongresszusokon Budapesten, Japánban, Brazíliában, Varsóban.

a Hungaronektár Rt. képviseletében szintén számos országba eljutott: Dél-Tirol, Ciprus, Brazília, Mexikó, Japán, Kína, Jordánia, Dubai, Arab Emírségek.

A Skála-Coop Zrt. igazgatósági tagja volt Demján Sándor igazgatósági időszakában.

Mindeközben hogyan alakult fiatalkora és a magánélete? Erről János bácsi következőképp mesél:

Anyám mélyen vallásos asszony volt, jól emlékszem az egyházi ünnepekre. Templomba is rendszeresen jár-

tunk. Mi, gyerekek a 8 órás kismisére mentünk, a felnőttek pedig a nagymisére. Nagybőjtör kerepelni jártunk. Kisorsoltuk, ki melyik utcába megy. Ha nekem olyan utca jutott, ahol kevés ház volt, akkor elégedetlen voltam, mert így kevesebb édességhez jutottam. A kereplésért ugyanis – a locsolkodáshoz hasonlóan – mindenhol kaptunk valami apróságot.

Alapvetően szerettem tanulni, sok tanárom nevére és intelmeire a mai napig pontosan emlékszem. A matematikával viszont sokat szenvedtem. Az osztályfőnököm kérdezte is: „Fiam, téged ki biztat arra, hogy ne tanuljál?”

Gimnáziumi éveim alatt a Bottyán Kollégiumban éltem 4 évig. Szerettem volna a barátaim szabad és vidám életét élni, anyám egy ideig hitegetett is azzal, hogy intézi a másik iskolát, de végül ott maradtam.

Az esztergomi középiskolai évek alatt ismertem meg a leányvári lakosú Eifert Rozáliát, aki a Közgazdasági Technikumban tanult.

Az is egy érdekes történet, hogyan is kerültem én le Gyulára – veszi át a szót Rozi néni. Apám és Erdély Jenő megbeszélték egy focimeccsen, hogy márpedig én Gyulára fogok menni óvónőnek tanulni, mert az óvodában is szeretné a német nyelvű foglalkozásokat is bevezetni, és erre most Gyulán van lehetőség. Az elmúlt évben volt 60. éve, hogy Gyulán nemzetiségi Óvónő-i végzettséget szereztem.

Majd miután hazajött, udvarolni kezdtem – folytatja János bácsi. Nehéz volt a közlekedés akkoriban, gyakran biciklivel jöttem Leányvárra. Emlékszem, akkor még a működő üzem előtt kőporos eperfák álltak.

1961-ben házasodtunk össze. 1964-ben megszületett első gyermekünk, László, 1972-ben pedig lányunk, Krisztina. Ez alatt az időszak alatt is folyamatosan tanultam. A házunk építése idején is eljártam Szombathelyre konzultációkra és vizsgákra, majd hazajövet folytattam a munkát a háznál. A munkahelyeimen a tanulás minden költségét fizették és tanulmányi szabadságra is volt lehetőség.

Volt egy időszak, ami nagy próbája volt a házasságunknak. Egy influenza betegség szövődményeként ugyanis vese-gyulladásom lett, amit nem tudtak gyógyítani. Azt mondták, nincs rá gyógyszer, só- és fehérjeszegény diétát kellett tartanom. A feleségem ekkor már óvónőként dolgozott itt, Leányváron, én pedig három évig fekvődtem otthon és több kórházban.

Mivel fájdalmai nem voltak, 3 évnyi betegeskedés után egy orvos azt javasolta János bácsinak, keressen magának egy kímélő munkát. Ekkor hallottak róla, hogy Táton egy könyvtárvezetői állást hirdetnek, melyet János bácsi megpályázott és megkapott. A megyei könyvtárból kapott bútorokkal berendezték a helyiséget, ahol nem sokkal később pezsgő szellemi élet alakult.

„Odaszoktak a fiatalok, egy országosan jegyzett ifjúsági klub alakult ki. Volt programfüzetünk, még a KISZ is felfigyelt a munkánkra. Tudtunk venni sztereórádiót és hanglemezeket, melyeken mindenféle zenei stílus megtalálható volt, szerveztünk író-olvasó találkozókat, irodalmi esteket – leányvári lakótársunkat, a költő Sárándi Józsefet is ott ismertem meg –, de voltak kirándulások, szánkóversenyek, farsangi délutánok is.”

János bácsi a táti könyvtárat 1964-től 1973-ig vezette. Ebben az időszakban születtek gyermekeik, majd következett a méhészet területén végzett munkája. Fontos tisztségeket töltött be szervezeteknél, munkája során számos országba eljutott. Ezekre az utazásokra többször felesége is elkísérte.

János bácsi és jómagam hosszú évekig voltunk szerkesztőtársak a Leányvári Újságnál. Az ott megjelent írásai kapcsán az is érdekelt, mikor és milyen indíttatásból fordult a helytörténeti kutatások felé.

A könyvtár szakos tanulmányaim alatt jó tanáraink voltak. Egyszer kezembe vettem a Magyarország helytörténeti könyvészete c. bibliográfiát, melyben megtaláltam szülőfalum, Tát helytörténetét. Ezt könyvtárközi kölcsönzés révén kikölcsönöztem és elolvastam, levéltárakban is kutakodni kezdtem. Ekkor fordultam a múlt felé. A könyvtárban megtanultam, hogyan kell anyagot gyűjteni. A szakdolgozatomnál is az volt a gondom – amelyet méhészeti témában írtam –, hogy a sok összegyűjtött anyagot hogyan sűrítsem bele 60 oldalba.

A szinte a szomszédban lakó néhai Grosz Henrikkel jó volt a kapcsolatom, szívesen jártam hozzá át az ácsműhelyébe. Róla, az elismert ácsmesterről írtam az első cikkemet a Leányvári Újság számára 2006-ban. Ezt sokan elolvasták, a kortársak örültek a cikknek. A pozitív visszajelzéseknek köszönhetően felbátorodtam az írást illetően.

Sokat jártam könyvtárakba, levéltárakba, múzeumokba. Számos helyi vonatkozású érdekességet találtam. Ezeket rendszerint díj ellenében lefotóztam, így dol-

goztam fel az összegyűjtött anyagokat. A Prímási Levéltárban ráakadtam az első leányvári Canonica Visitatio-ra, ami középkori latin nyelven íródott. Egy bencéseknél tanító tanár fordította le nekem magyarra, így tudott megjelenni az erről szóló összefoglalóm a helyi újságban.

De annak idején a plébános (Németh János és Antal atya) engedélyével átnéztem a leányvári plébánia irattárát is. Ott töltöttem a hétfeket és rengeteg mindent elolvastam. Kutakodtam az anyakönyvek között, és a leányvári általános iskola történetéről is. Mivel egyházi iskola volt, a plébánia irattárában minden fontos adat megtalálható, hiszen az egyház testület döntött az iskolát érintő fontosabb kérdésekről. Erről is írtam az újságban.

János bácsi maga is sváb családból származik, a nagyszülők mindkét ágon svábok voltak. A Szakmárok Süttön, az anyai ágú rokonok pedig Táton éltek. Nem csoda hát, hogy a leányvári németiség története is érdekli, tudását és tapasztalatait, a személyes beszélgetések során megismert történeteket is gyakran megosztotta a Leányvári Újság hasábjain: emberi sorsokat, egyházi ünnepeket, szokásokat és hagyományokat, a kitelepítés eseményeit. Mint mondja, a kitelepítés részletesebb megismerése bizonyos szempontból új volt számára, hiszen – Leányvárral ellentétben – Tátról nem telepítették ki az országból a német ajkú lakosságot, csak házaikat és földjeiket kobozták el. Tix Anna, egykori kitelepített, leányvári lakos haláláig úgy ragaszkodott a faluhoz, hogy János bácsi újságunk minden lapszámából küldött neki egy példányt Németországba.

Meséli, milyen sokat tanult azokból a beszélgetésekből, melyeket az újság számára (is) készített. Különböző mesterségeket is megismerhetett általuk. Sokat kérlete az embereket egy-egy interjú miatt, de voltak, akik semmiképp nem akartak kötélnak állni. Azok között, akikről János bácsi írt vagy szeretett volna írni, sokan sajnos már nincsenek közöttünk.

Aki ismeri a családot, tudja, hogy János bácsinak tavaly júniusban agyvérzése volt, melyből az orvosoknak és legidősebb unokájuknak, az orvos Enikőnek is köszönhetően viszonylag maradandó károsodás nélkül felépült.

A Szakmár házaspár mindig igen aktívan töltötte a napjait. Figyelemmel kísérik településünk eseményeit, ahol tudtak, mindig segítettek és segítenek. Tettrekészségük a mai napig megmaradt, de a „bale-

set” óta János bácsinak természetesen óvatosabbnak kell lennie és többet kell pihennie. És hogy mivel tölti a napjait mostanában?

Sokat olvasok, rendszerint antikvár könyveket. Jelenleg Móra Ferencről, előtte Gárdonyi Gézáról olvastam. Móra Ferencet különösen kedvelem a szép nyelvezete miatt, olyan ízes magyarsággal írt. Szeretem a verseket is. „Egy értelmiségi embernek illik, hogy legyen egy kis könyvtára” – mondta egyszer egy magyartanárom. Nekem van is, köztük több dedikált példánnyal Németh Lászlótól vagy éppen Sánta Ferenctől. A gyerekeknek, unokáknak is vásároltam lexikonokat, enciklopédiákat. A könyvcentrikusság nálam megmaradt, de manapság már az internet is kikerülhetetlen információforrás. Feleségemmel együtt szívesen kertészkedünk lányunk nagy kertjében. A parányi magokból zöldellő veteményes ágyak mindig az élet újraindulására és folyamatosságára emlékeztet bennünket.

Áprilisban betöltötte a 80. életévét? Mit jelent számára ez a kor? – kérdeztem végezetül?

A 80 év számomra örömet és elégedettséget jelent. Sok betegségen keresztülmentem, nekem mégis megadatott ez a kor. Ha belegondolok, ebben a szép életkorban sok mindent elértem, ami nem mindenkinek sikerült. Szegénységben éltünk, ez megkeményített, és részben ennek köszönhetem a sikereimet. De sosem furakodtam, a különböző posztokra mindig mások javasoltak. A Japán Méhészeti Világkongresszuson tőlem két székkal arrébb ült a japán császár unokája. Ekkor édesanyám jutott az eszembe és azt mondtam magamban: „Anyám, lenéztél most az égről? Mit szólsz a te glottgatyás egykori fiadhoz?”

Megvan a véleményem a világ dolgairól, de ezeket nem mindig reklámozom. Csak akkor fogalmazom meg őket, ha kikényszerítik. A véleményemet a cikkeimben is mindig vállalom, hiszen ott van a végén a nevem. Szeretném folytatni a helyi orvosi rendelő történetét feldolgozó cikksorozatot, melynek első része tavaly jelent meg az újságunkban.

Van egy számomra nagyon kedves idézet, amely egy sírfelirat is egyben, a görög-perzsa háború spártai hőseinek állít emléket:

„Itt nyugszunk, Vándor, vidd hírül a spártaiaknak:

Megcselekedtük, amit megkövetelt tőlünk a haza!”

Ez az utolsó sor talán az én és kortársaim történetére is igaz, hiszen kisközségünknek számos kiváló tanítója, papja, tudáspalántája, bányamestere és mesterembere volt. Iparosaink nem csak kiváló munkájukkal jeleskedtek hanem műhelyeikben nemzedékek válhattak méltó utódaikká. Munkájuk mindig formálója volt településünk arculatának melyek az idelátogatók mindig megcsodáltak. Összegezésként idézhetném szeretett plébánosunk Németh János elkötelezettségét „ Jó harcot harcoltam a hitet megtartottam „ . Talán egyszer elkészülhet egy könyvecske azokról a nagyszerű emberekről és településünkről , melynek a címét is kigondoltam „ Történetek a leányvári emberekről „.

Leányvár, 2020 júniusa

A beszélgetést lejegyezte: Misik Hajnalka

Egy felvétel az Olaszországi Goricia-i méhész napokról

Az első délsomogyi méhész napokon Ládobon. Előadás a Hungaronektár Méhészeti Integrációs szerepéről és üzletpolitikájáról .

Bukaresti Méhészeti Kutatóintézetet látogatják meg az APIMONDIA több nemzetiségű vezetői.

Szakmai látogatáson Keszthelyen. Kiss Józsi bácsi megmutatja a virágporgyűjtés módszerét.

A LENA elmúlt hónapjairól

A LENA tervezett programjait is befolyásolta a koronavírus járvány. Szerettünk volna szervezni egy húsvéti alkotóműhelyt, illetve május elsején egy kirándulást, de sajnos ezek mind elmaradtak a március közepén bevezetett szigorú intézkedések miatt. A „Mozdulj rá” családi egészség- és sportnap (becenevén Egészségnap) szervezését ezévben a Leányvári Önkormányzat vette át, de sajnos ez is elmaradt, ahogy ezt a Leányvári Újság előző számában közzé is tették. Az Egészségnap megvalósítására törekedni fog az Önkormányzat, de sajnos az időpont a szigorítások enyhítése ellenére is tervezhetetlen.

És most arról, hogy mi valósult meg ebben az évben.

Tekintettel a jelenlegi helyzet bizonytalanságára, online tartottuk Közgyűlésünket, ami egy nagyon különleges élmény volt számunkra. A Facebook-on, a LENA zárt csoportjában tettünk fel az Egyesület Alapszabályának változtatását érintő kérdéseket, melyekre szavazással lehetett válaszolni. A tagok által megszavazott részekkel fogjuk kiegészíteni az Alapszabályt, melyet az új, friss adatokkal kiegészítve fogunk benyújtani a Tatabányai Törvényszéknek.

Az online Közgyűlésen az egyik tagunk vetette fel, hogy ha szeretnénk és a tagok megszavazzák, nagyon szívesen segítene megszervezni nekünk egy mindig időszerű tréninget, amely a nőket/anyákat támogatná a munka és család összehangolásában. Mivel többen igennel válaszoltak, nem is késlekedtünk és az elmúlt pénteken és szombaton, június 19-20-án meg is valósult ez a „MUNKA ÉS MAGÁNÉLET ÖSSZEHANGOLÁSA” elnevezésű tréning az Educpro Kft. Felnőttképzési Vállalkozás támogatásával. 16 másik érdeklődő anyukával együtt én is részt vettem a programon, és határozottan állíthatom, hogy a nagyon hozzáértő trénerrel együtt mind nagyon jól éreztük magunkat. Sok-sok nevetés, pozitív megerősítés és őszinte kinyilatkoztatások kísérték ezt a két napot, mely során nem csak általános, de konkrét problémák is felvetődtek, melyekre mind próbáltunk megoldási javaslattal előállni.

Ez a tréning annyira meghozta a kedvünket ehhez a fajta vidám és felszabadult együttlélhez, hogy úgy tervezzük, hogy még két tréning szervezését kérjük ugyanettől a Vállalkozástól. Mindkét tréning 1-1 napos lesz, témájuk pedig a KIÉGÉS ELLENI tréning, illetve az ÖNISMERET. Kérem figyeljék hirdetéseinket, mert hamarosan a régi jól bevált papírformában és online is hírt adunk majd a tervezett helyszínről és időpontról.

Tóth Ágnes, LENA elnök

Kedves Leányváriak !

Dorog és Térsége Szociális Alapellátó Szolgálat a korona vírus veszély helyzet ideje alatt is a leányvári idősök és rászorulóknak testi és lelki egészségének megőrzését szem előtt tartva a helyi szervezetekkel karöltve végezte munkáját.

Segítséget tudunk nyújtani a bevásárlásban, gyógyszer kiváltásban, házi betegápolásban, az időseken kívül az óvodások és iskolások egyszeri meleg ételhez való juttatásában. A veszélyhelyzet miatt bevezetésre került szigorú szabályokkal kapcsolatos információk továbbításában és betartásuk fontosságának ismertetésében.

Továbbra is kiemelt fontosságú számunkra az ellátottak egészségének védelme és mindennapjaik megkönnyítése.

Leányvár, 2020. Június.

Jákói Ivett

szoc. gondozó

Kedves Olvasók!

Augusztusban igen sok gyomnövény terjed, és virágzik, mely komoly kellemetlenséget okoz azoknak az embereknek, akik pollen allergiával szenvednek

Egy igen aktuális témát szeretnék taglalni, ez pedig a gyomnövények ismerete, kezelése, és szinten tartása, valamint az allergén gyomok ismertetése.

Gyomnövénynek nevezzünk minden olyan növényt, vagy növényi részt, amely a termeszteni kívánt növényfajtól eltér, gazdasági kárt okoz akár vetettük, akár nem.

Megkülönböztetünk valódi gyomokat pl. búzában a pipacs, valamint relatív gyomokat pl. cukorrépában napraforgót. A napraforgó kultúrnövény, de a cukorrépa ültetvényben magról kelő napraforgó nem kívánatos.

A gyomnövények nem csak a szántóföldeken és legelőkön fordulnak elő, hanem ruderalis nem művelt területek (utak mentén, és árokperti területek) Fontos hogy a nem művelt területeken magérlelés előtt irtjuk ezeket a növényeket, mert újabb gócai lehetnek a további fertőzésnek.

Az elmúlt 5 évben ezek a gyomnövények okozzák a legtöbb gazdasági, és egészségügyi problémát.

A legtöbb gyomnövény kozmopolita, mindenütt megél. Tűrő, és alkalmazkodó képességük jobb, mint a kultúrnövényeké, magjuk a talajban hosszú ideig (akár 4-5 év is lehet) életképes marad, és kicsírázik.

200 gyomnövényfaj közül 40% pázsitfűféle, és fészkes virágzatú.

A gyomnövények kártétele lehet közvetlen, és közvetett. Közvetlen a talaj tápanyagtartalmát jobban igénybe veszik mint a kultúrnövények, a talaj vízkészletét kétszeres mennyiségben használják el. Közvetett károk hogy köztes gazdái lehetnek a kórokozóknak, és kártevőknek, valamint intenzív virágpor termelésével növelik az allergiás megbetegedéseket.

A gyomnövények is a természet, és egyes tájak növényei, csak sajnos olyan helyen szaporodnak el és terjeszkednek, ahol jók a környezeti feltételek, és más növényfajt tudnak elnyomni, valamint nincs olyan tényező (betegség, legelő állatok), ami szinten tartaná elterjedésüket. Sok gyomnövény magja került a mezőgazdasági áruk kereskedelmével egyik kontinensről a másikra (pl. Amerikából Európába), valamint az emberek és állatok tevékenysége által is eljutnak olyan helyre ahol természetes ellenségük hiányában gyors folyamatban tudnak elszaporodni.

A hazai gyomfelvételezés során a leggyakoribb gyomnövények a következők az előfordulásuk gyakoriságának sorrendjében: közönséges kakaslábfű, aprószulák, fehér libatop, fakó muhar, szőrös disznóparéj, mezei aszat, szulák keserűfű, parlagfű, tarló tisztesfű, hamvas szeder, tarackbúza, varjúmák, kék búzavirág, zöld muhar, mezei zsurló, karcsú disznóparéj, lapu keserűfű, vadrepce. Fontos ezen növények fejlődésének és igényeinek ismerete, mivel ezek szolgálnak alapul a mechanika (talajművelés, kaszálás) kémiai (vegyszeres) védekezéshez, és szinten tartáshoz.

A felsorolt gyomnövények közül a parlagfű, és a kakaslábfű virágpollenjei okoznak gondokat az allergiás betegeknél. Valójában a virágporra lerakódó szennyeződés áll az allergia kialakulásában.

A törvény előírásait, és allergiás beteg embertársainkat figyelembe véve előzzük meg ezen növények elszaporodását, és virágzását talajműveléssel, vegyszeres gyomirtó szeres kezeléssel, valamint kaszálással motoros fűkaszával. A nem művelt és telek ingatlanra minősített területeken szintén fontos a gyomok szinten tartása. Az elhanyagolt területek tulajdonosai a törvény előírásai szerint felszólítást kapnak, ha a felszólításnak nem tesznek eleget, akkor pedig pénzbírságot kell befizetniük.

Kérem hogy a kellemetlen incidenst elkerülve mindenki a jó gazda módjára tartsa tisztán és gyommentesen kertjét, telkét, és ingatlanját.

A kellemetlen feladatunk (gyomirtás) mellett azért a kertben sétálva élvezzük a nyári gyümölcsök, és zöldségek illatát, és ízét.

E sorokkal kívánok további szép nyarat!

Mezős Balázs

Kedves Olvasó!

Florence Nightingale születésének 200. évfordulója tiszteletére a WHO Közgyűlése 2020-at az Ápolók és szülésznők nemzetközi évének” nyilvánította, hogy elismerje és felhívja a figyelmet arra az áldozatos munkára, amit nap mint nap végeznek mások életének jobbra tétele érdekében. A nemzetközi év a védőnőkről is szól, hisz a legtöbb országban azt a feladatot amit mi Magyarországon védőnőként végzünk, azt máshol az ápolók és szülésznők végzik. Sem az ápolók sem a szülésznők sem a védőnők munkája nincs kirakatban nem látványos, hisz egyénre szabottan, személyes ellátást nyújtanak a szakemberek.

Az idei év tavasza másképp alakult, mint ahogy vártuk. A veszélyhelyzet korlátozás érzése melyek megfogalmazódtak mindannyiunkban- ,a félelem, a bizonytalanság már csendesül. A személyes találkozások csökkentek a távkonzultáció eszközeivel próbáltuk a kapcsolatokat tartani.

A tanácsadások 2 éves korig szigorú higiénés feltételek mellett folytatódtak a kötelező védőoltások sem maradtak el. Az újszülötteket is rendszeresen a családban látogattuk, lehetőség szerint védőfelszerelésben 2 éves kor felett távkonzultációban végeztük az életkorhoz kötött szűrővizsgálatokat. Ez úton is szeretném kérni a kedves szülőket, hogy az elmaradt, látás, hallás, vérnyomás vizsgálatokra jelentkezzenek be nálam telefonon. (06/305518882)

A védőfelszereléseket az Önkormányzat maximálisan biztosította a munkánkhoz.

Úgy érzem, hogy mi védőnők nem engedtuk el a családok kezét, tartottuk velük a kapcsolatot oly módon ahogy éppen lehetett, szeretettel támogattuk őket. A járványügyi szabályok, és a számtalan kérdés-mit, hogyan kell megfelelően végezni ebben a rendkívüli helyzetben- megpróbáltatások elé állított minket is, védőnőket. Nem voltunk ehhez hozzászokva új ismeretlen és idegen volt számunkra, de beletanultunk és helytálltunk. Visszagondolva az elmúlt hónapokra látjuk mi volt jó és hasznos, mi az amit máshogy csinálnánk.

Mit hoz a jövő? Ezt most senki nem tudja előre megmondani. A nemzetközi helyzetből látjuk, hogy még nincs vége ennek a járválynak és sok újabb feladat vár még ránk.....

Szikoráné Burányi Rita

védőnő

ANYAKÖNYVI HÍREK

Szeretettel köszöntjük Leányvár 2020-ban született legfiatalabb lakosait és ezúton is kívánunk mindnyájuknak jó egészséget!

Az alábbi felsorolás nem tartalmazza az idén született babák teljes névsorát! Csak azon gyermekekre vonatkozó adatok kerültek feltüntetésre, akiknek szülei hozzájárultak a megjelenéshez!

Megszületett:

Grosz Anna Anikó és Sotkó Béla kislánya:

Sotkó Anna (2020.01.30)

Bodea Cristina Simona és ifj. Mezei Ferenc kislánya:

Mezei Rebeka (2020.02.03.)

Szalóczy Nikolett és Kakó Márk kislánya:

Kakó Jázmin Karina (2020.04.27.)

Török Brigitta és Gábeli Balázs kislánya:

Gábeli Barnabás (2020.05.04.)

Gábeli Barnabás

Külön köszöntjük az ifjú házaspárokat, akik az idei év első felében kötötték össze hivatalosan is életüket.

*„Szeretni és szeretve lenni
a legnagyobb boldogság a világon.”
(Goethe)*

Szívből gratulálunk és sok boldogságot kívánunk!

Részvétellel áthatott tisztelettel
emlékezünk a
2020-ban elhunyt leányvári
lakosokról!

A hozzátartozók hozzájárulásával búcsúzunk
Puchler Henriknétől, aki 2020. 03. 06-án hunyt el.

*„Nem múlnak ők el, kik szívünkben élnek,
Hiába szállnak árnyak, álmok, évek.”
(Juhász Gyula)*

Tájékoztatjuk a Tisztelt Lakosságot, hogy az anyakönyvi híreinkben név szerint kizárólag azokat tudjuk megemlíteni, akiknek hozzátartozói ezt engedélyezik, a megjelentetéshez hozzájárulnak!

Impresszum

Leányvári Újság – Leinwarer Zeitung – Leányvár község lapja – Megjelenik kéthavonta – Lapzártá: minden hónap ötödikén – Kiadja: Piliscsévi Közös Önkormányzati Hivatal Leányvári Kirendeltsége – Sokszorosítás: FÉBÉ Kft. – Megjelenik 270 példányban – Főszerkesztő: Pócsföldi Gáborné – Hirdetésvétel a Polgármesteri Hivatalban – Hirdetések árai: egy oldal 12.000 Ft + Áfa, fél oldal 6.000 Ft + Áfa, negyed oldal 3.000 Ft + Áfa. Lakossági apróhirdetések közzététele ingyenes. Tördelés: Mihelik István
Elérhetőség: leanyvariujssag@freemail.hu. Észrevételeiket, kérdéseiket a Polgármesteri Hivatalban elhelyezett gyűjtőládán, valamint a Leányvári Újság e-mail címén keresztül juttathatják el a szerkesztőségnek.

ISSN 2060-4874